РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/293 НА КОМИСИЯТА

от 24 февруари 2015 година

за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания (Liliputas (ЗГУ)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ([1]), и по-специално член 15, параграф 2 и член 52, параграф 3, буква б) от него,

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 50, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 1151/2012 заявлението за регистрация на наименованието „Liliputas“, подадено от Литва, бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([2]).

(2) С уведомление за възражение от 13 септември 2013 г. и мотивирано възражение от 8 ноември 2013 г. Полша възрази срещу регистрацията съгласно член 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012. Възражението бе счетено за допустимо.

(3) С писма от 8 януари 2014 г. Комисията прикани заинтересованите страни да проведат необходимите консултации, за да постигнат съгласие в съответствие с техните вътрешни процедури.

(4) Литва и Полша не успяха да се споразумеят.

(5) Съответно Комисията следва да приеме решение в съответствие с процедурата по член 52, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) № 1151/2012.

(6) В съответствие с член 10, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 1151/2012 възразяващата страна твърди, че регистрацията на „Liliputas“ като защитено географско указание би поставило под въпрос съществуването на друго отчасти идентично наименование, на търговски марки и продукти, които са законно на полския пазар доста по-дълго от пет години преди датата, на която заявлението за регистрация на наименованието „Liliputas“ като защитено географско указание е било публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (15 юни 2013 г.); според възразяващата страна, тази регистрация би била заплаха за съществуването на продукт с наименование „Liliput“, който представлява полско сирене с характеристики, подобни на тези на сиренето „Liliputas“ и чието име е подобно във фонетичен план на наименованието „Liliputas“.

(7) Възразяващата страна твърди, че терминът „Liliput“ се използва обикновено в Полша за продукти с малък размер и се използва също за сирена. Сирене с наименование „Liliput“ се произвежда и търгува законно в Полша от 1971 г. В различни фирмени стандарти, технически инструкции и норми за използване на суровини сиренето „Liliput“ се посочва наред с други видове сирена, като Gouda, Edam и Emmental. Този термин, с който се нарича полското сирене, е добре известен на полските потребители и по никакъв начин не е свързан с литовското сирене. Следователно той трябва да се разглежда като родов термин за родово сирене в Полша. Що се отнася до продукта, полското сирене „Liliput“ притежава характеристики, външен вид и размери, сходни с тези на литовското сирене „Liliputas“. Освен това възразяващата страна твърди, че „Liliput“ и „Liliputas“ са сходни продукти с родови наименования. Следователно регистрацията на наименованието „Liliputas“ като защитено географско указание би попречило на полските производители да търгуват своите сирена „Liliput“ или, във всеки случай, да използват наименованието „Liliput“ за сирене.

(8) Възразяващата страна твърди също така, че предложените за регистрация продукт и наименование не отговарят на изискванията по член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012. Както е посочено в публикувания единен документ, сиренето е наречено „Liliputas“ заради размерите си. Следователно наименованието „Liliputas“ не указва, че продуктът произхожда от точно определено място, а както и полското сирене „Liliput“ се отнася само до малкия размер на сиренето. В допълнение, качествата на продукта не се дължат на географския му произход, а се дължат просто на зреенето му на малки пити. Приносът на местната микроскопична плесен *Penicillium pallidum* Smith за органолептичните характеристики на „Liliputas“ не е доказан. Освен това фактът, че продуктът е бил произвеждан съгласно държавния стандарт на СССР потвърждава, че производството му е било възможно навсякъде в СССР и че не е обвързано с определения географски район. Най-сетне „Liliputas“ следва да се смята за генеричен продукт.

([1]) ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 170, 15.6.2013 г., стр. 46.

(9) Няколко полски производители на сирене са получили защитени търговски марки, съдържащи думата „Liliput“, като регистрираната марка със словни и фигуративни елементи „Cheesland Liliput“ и „Ser Liliput“ и заявената словна марка „Serenada Liliput“. Производството на полски „Liliput“ е значително: 2 762 тона през 2013 г., произведени в промишлени мащаби и предлагани на пазара в цяла Полша в 2 250 магазина, а 4,8 % от продукцията е била за износ към пазара на ЕС. 90 % от произведеното сирене „Liliput“ е защитено с някаква търговска марка. Според възразяващата страна регистрирането на наименованието „Liliputas“ като защитено географско указание би представлявало заплаха за съществуването на тези търговски марки.

(10) Независимо от посочените по-горе твърдения, представени от възразяващата страна, регистрирането на наименованието „Liliputas“ като защитено географско указание е целесъобразно по следните причини.

(11) Макар наименованието „Liliputas“ да се корени в малкия размер на сиренето, към което то се отнася, в Литва, след половин век употреба, е видно, че то вече не препраща към размера, а и успоредно с това се е изградила силна връзка с района на производство. Понастоящем в Литва наименованието „Liliputas“ безспорно се свързва с ръчно изработеното полутвърдо ферментирало висококачествено сирене, което се произвежда в село Belvederis. Литовските потребители не свързват това наименование с някое полско сирене или със стандартизирано индустриално производство на сирене. Поради това, макар да отсъства географска част, наименованието „Liliputas“ отговаря на определението по член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, според което защитеното географско указание е наименование, което идентифицира продукт с произход от специфично място, регион или държава.

(12) Предвид гореизложеното „Liliputas“ не може да се разглежда като родово наименование. Наименованията, които са родови, макар да имат историческа връзка с мястото, в което продуктите, към които те се отнасят, са били произвеждани или търгувани най-напред, днес не са свързани по никакъв начин с този първоначално географски произход. За „Liliputas“ важи точно обратното. Отначало наименованието не е било свързвано с географски произход, но сега е тясно свързано със своя район на производство.

(13) Качествата и реномето на продукта се отдават на неговия географски произход. Макар в публикувания единен документ да се посочва, че сиренето е получило наименованието „Liliputas“ заради размерите си, там все пак се уточнява, че неговият специфичен вкус и аромат се дължат на зреенето му на малки пити под въздействието на вътрешна микрофлора и микроскопичната плесен *Penicillium pallidum Smith*, която расте в избите в географския район. Тази плесен, която е специфична за избите в село Belvederis, е отговорна за млечната киселина, свежия вкус и характерния аромат на сиренето „Liliputas“. Районът притежава специални условия, които благоприятстват за запазването на тази плесен. Освен това фактът, че сиренето се произвежда ръчно, без машини, допринася за запазването и растежа на плесента. Освен това „Liliputas“ притежава доказана и солидна репутация на най-известния от всички литовски млечни продукти. Това е точно описано в публикувания единен документ.

(14) Съответно разликите между „Liliputas“ и „Liliput“ са съвсем очевидни. „Liliputas“ не може да бъде разглеждан като генеричен продукт.

(15) Що се отнася до твърдението, че след като „Liliputas“ е било регулирано от държавни стандарти на СССР, то е можело да се произвежда навсякъде в СССР, следва да се отбележи, че по онова време регулирането на продуктите с подобни стандарти е било задължително. В допълнение това обстоятелство не означава, че продуктът, както е описан в стандарта, посочен по инициатива на Литва, е бил произвеждан другаде. Във всеки случай, от 1969 г. до 1979 г. той получава множество награди, грамоти, медали и отличия за качество и е добре познат като литовско сирене, произвеждано в село Belvederis.

(16) Терминът „Liliput“ е подобен във фонетичен план на термина „Liliputas“, за който е подадено заявление за регистрация. И двете наименования се коренят в малките размери на сиренето. Макар„Liliputas“ да е продукт с много отличителни характеристики, качества и репутация, в някои отношения сиренето „Liliput“ е подобно на сиренето „Liliputas“. Предвид близостта в наименованията и приликата между продуктите, прилагането на защитата по член 13 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, при условие че наименованието „Liliputas“ бъде регистрирано, може да попречи на полските производители на сирене да използват термина „Liliput“.

(17) Въз основа на събраната информация използването на термина „Liliput“ няма за цел въпросният продукт да се възползва от репутацията на наименованието „Liliputas“. Потребителите не са били или не са могли да бъдат подведени относно истинския произход на продуктите. В действителност двата продукта имат два отделни пазара, на които те са добре известни и правилно разпознавани. По тези причини и тъй като бе доказано, че терминът „Liliput“ се е използвал законно, последователно и справедливо най-малко 25 години преди заявлението за регистрация на наименованието „Liliputas“ да бъде подадено до Комисията, в интерес на безпристрастния подход и на общоприетата употреба следва да се предостави максималният преходен период, посочен в член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012.

(18) Това заключение не предполага обезателно, че ползването на термина „Liliput“ става незаконно. В съответствие с член 41, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, ако бъде установено, като се вземат предвид всички фактори, и по-специално съществуващото положение в районите на потребление и съответните национални или правни актове на Съюза, че наименованието „Liliput“ се е превърнало в родов термин, ползването му няма да бъде препятствано от регистрирането на наименованието „Liliputas“.

(19) По отношение на търговските марки, съдържащи термина „Liliput“, за които има подадени заявления, които са били регистрирани или които са се наложили в резултат на употреба при безкористното използване на територията на Съюза преди подаването на заявлението за регистрация на „Liliputas“ като защитено географско указание, съгласно член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, въпросните марки могат да продължат да се използват и подновяват за съответния продукт, при условие че се изпълняват общите изисквания по законодателството за търговските марки.

(20) Предвид гореизложеното наименованието „Liliputas“ следва да бъде вписано в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания.

(21) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по политиката за качество на селскостопанските продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регистрира се наименованието „Liliputas“ (ЗГУ).

Наименованието по първата алинея се отнася за продукт от клас 1.3. „Сирена“ от приложение XI към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията ([1]).

Член 2

Терминът „Liliput“ може да се използва за обозначаване на сирене, което не съответства на спецификацията за „Liliputas“, за период от петнадесет години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 24 февруари 2015 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията от 13 юни 2014 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 179, 19.6.2014 г., стр. 36).